

EL JOC DEL PIM, PAM, PUM

Mireu el joc dels caps de fusta,
dels caps de carabassa.
Caps de tió,
caps de cartró,
caps de titella.
Au! tirem dret, sens temor;
au! fora por; piquem ben fort,
perquè són testes buides totes.
Piquem sense por!
que no en quedí cap per llevar!

I
Comencem la destrossa,
que la tasca és molt grossa!
Mira l'home que s'enrabia,
pim! pam!
i el que és fals i menteix tot dia,
pim! pam!
El tossut que el diable encega,
pim! pam!
i el viciós que sens fre renega,
pim! pam!
Mira aquell gran desdenyós,
pam!
i el grandíssim peresós,
pum!
Pim, pam! pam, pim! pim, pum!

II
Continuem la destrossa,
que la tasca és molt grossa!

EL JOC DE L'OMBREL·LA

I
Ni una boira el cel entela;
crema el sol mateix que foc.
Caminem a poc a poc
mentre obrim la nostra ombrel·la.
Amorosa ens cobricel·la
i del sol segueix el joc;
en el mànec porta un floc
l'encis té d'una vela.
Oh joguina,
la més fina,
colorida arma subtil!
la més fina!
Tota noia
va cofoia
a l'emparr del sostre humil.
Ai ombrel·la,
bella ombrel·la!
ai ombrel·la tan gentil!

II
A l'espatlla així apoiada
ella el rostre ens protegeix
i el sol brilla i no's fereix
a ple dia, en mig la prada.
Bella ombrel·la desitjada,
ja no't deixa qu'it coneix;
sota el sol que resplendeix
vas rodant enjogassada
Oh joguina,
la més fina!
Etc.

III
Quan, girant, mentre fem via,
amb el sol ens enarem,
nostra ombrel·la així inclinem
i el sol ella desafia.
Quan d'algú que no's plauria

mira, mira la coquetona,
pim! pam!
i aquella altra que en va enraona,
pim! pam!
La gurmada que no es pentina,
pim! pam!
la que sempre per res rondina,
pim! pam!
La que no més va als salons,
pam!
La que porta uns grans talons,
pum!
Pim, pam! pam, pim! pim, pum!

III
Acabem la destrossa,
que la tasca és molt grossa!
Mira el noi, que va brut i pega,
pim! pam!
i el que es mou i ja mai sossega,
pim! pam!
El que fa la rebequeria,
pim! pam!
i el que ni sap donà el bon dia,
pim! pam!
El que crida dia i nit,
pam!
i el que encara es mama el dit,
pum!
Pim, pam! pam, pim! pim, pum!

E. JAKUES-DALCROZE
Trad: cat. de J. Llongueres

la mirada menyspreuem,
amb l'ombrel·la l'evitem
mig rient amb ironia.
Oh joguina,
la més fina!
Etc.
IV
Ens plau bé obrir-la i tancar-la
fent llengotes al cel d'or;
també'ns plau, amb crit sonor,
tot cridant a algú, enlairar-la.
Ella invita a recordar-la
l'amistat que enyora el cor
i en la sorra, amb tremolor,
sap escriure-la i borrar-la.
Oh joguina,
la més fina!
Etc.

V
Als qui passen la maroma
una ombrel·la bé els hi cal,
i ella fa que del brançal
caigui un préssec o una poma.
Sota d'ella, tot fent broma,
quan revé el temps estival,
ens plau jeure allà al sorral
respirant del mar l'aroma.
Oh joguina,
la més fina!
colorida arma subtil!
Tota noia
va cofoia
a l'emparr del sostre humil.
Ai ombrel·la,
bella ombrel·la!
ai ombrel·la tan gentil!

J. LLONGUERES

EL JOC DE LES BOMBES

Au, veniu, no es detureu;
xics i grans, correu, cuitent!
Ara, ara mireu bé
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.

Bomba ve
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve
bomba va.
Vigila, vigila, que's vol escapà.

I
Com que sempre faig bondat
i no ploro gens ni mica,
grossa, inflada i molt bonica.
una bomba m'han donat
Me l'emporto sempre amb mi,
quan m'en vaig a passejar;
com pilota, pel camí
bota i bota sens parar.

II
Ara baixen poc a poc.
Ara pugem apressades.
Ara resten al seu lloc
oscil·lant acompassades.
Ens segueixen cap aquí.
Ens segueixen cap allà.
Les voldriem fer dormir,
però es volen despertar.

III
Si ens juntem tots al plegat
fent rodona, amb la mà alçada,

EL JOC DEL CIRC

Oidà!
Mireu;
és el circ, el circ que arriba.
Xim, xim! Bum, bum!
Tara, ra, ra, rà!
Tots plegats hi hem d'entrà.
El gran circ amb ses banderes
volejant rialleres;
amb ses veles grandioses
i ses llums esplendoroses!
La musica endavant.
Xim, xim! Bum, bum!
Tara, ra, ra, rà!
Xim!
Tots plegats hi hem d'entrà.

I
Veus aquí els cavalls hop, hop,
com avancen
i com dansen!
Com van al trot i al galop
i saluden i descansen!
Ai, mireu com se sostenen
amb les potes de darrera
i al senti el fuet com tenen
erigida la crinera!

nostres bombes s'han tornat
una grossa raimada.
I si els rotllos fem voltar
sempre així sens parar mai,
les veurem endalt brillar
com coronas per l'espai.

Au, veniu, no us detureu,
xics i grans, correu, cuitent!
Ara ara mireu bé
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.
Bomba ve
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve
bomba va.
S'envola, s'envola, s'envola i se'n va.
Se'n va cel amunt, amb la resplendó,
se'n va cel enllà com nostra cançó.

J. LLONGUERES

II
Veus aquí els petits poneys
com caminen
i com giren.
Els fan corre els braus jockeys
que amb les brides els dominen.
Oh! com salten amb destresa
els obstacles perillosos
i com volten sens pesera
per la pista tots joiosos.

III
Els burrets ja han arribat
enutjosos
i calmosos.
Són tossuts; no fan bondat
i reculen peresosos.
Tiren cosses desseguida
i ga'open sense traça.
Com més fort el clown e's crida
més caminen amb catxassa.

Trad: cat. de J. Llongueres

CONCERTS BLAUS

CONCERTS BLAUS

OLYMPIA

SEGUNDA

"Festa dels Infants"

JUEVES LARDERO 16 Febrero 1928, a las cinco tarde

CANCIONES, JUEGOS Y RONDAS INFANTILES

por las secciones de niños y niñas del

"Institut Català de Rítmica i Plàstica"

"Schola Cantorum" de Gracia

"Centre Excursionista R. de C."

"La Violeta de Clavé"

y "Orfeo Atlántida"

formando un conjunto de más de 200 ejecutantes

bajo la dirección del Mtro. J. LLONGUERES

PROGRAMA

I	Nostres amics el Vent, el Sol i el Mar	Jaques-Dalcroze
	Au, anem cap a la fira	J. Llongueres
	Ronda del faldellí	Jaques-Dalcroze
	Pallassin casa sa filla	J. Llongueres
II	Els bons follets de la muntanya	Jaques-Dalcroze
	El joc del Rei i dels seus fills	J. Llongueres
	Són deu noies per casar	id.
	El cirerer	id.
III	El joc del pim, pam, pum	Jaques-Dalcroze
	El joc de la ombrel·la	J. Llongueres
	El joc de les bombes	id.
	El joc del circ	Jaques-Dalcroze

Bombas cedidas galantemente por los
Almacenes Jorba de esta ciudad

ESTEVE RIERA
Confiter i Pastisser

Pa de luxe

RAMBLA DE CANALETES 9 i 11.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309:
PLAÇA DE SANTA ANNA 18.

BARCELONA

La casa ESTEVE RIERA

Es complau en obsequiar amb
els seus exquisits bombons de
xocolata als nens i nenes que
concorren a la
II FESTA DELS INFANTS

El repartiment de bombons es farà en entrar a la Sala i només
hi tindran dret els nens i nenes que no passin de dotze anys.

TEXTO DE LAS CANCIONES

NOSTRES AMICS EL VENT, EL SOL I EL MAR

I
—Estem tots sols! Com ens avorrim!
Així enutjats molts nois rondinen
i arreu bons amics tenim
que a totes hores ens estimen.
Amic meu, el vent,
damunt tes ales porta'm furient!
Vull venir, vent joliu,
vull seguir-te en ta volada,
món enllà, foll i viu,
fins a perdre l'alenada.
Ah, quin goig fa
poguer teni uns amics
tan gentils per a jugà!
Ah, quin goig fa!

II
—Estem tots sols! Com ens avorrim!
Així enutjats molts nois rondinen
i arreu bons amics tenim
que a totes hores ens estimen.
Amic meu, el sol,
en mig ta flama trobi jo consoll!

Vull cantar, vull dansar
en l'or fos que al cel fulgura;
i els meus ulls vull tancar
sota el bes de ta llum pura.
Ah, quin goig fa
poguer teni uns amics
tan gentils per a jugà!
Ah, quin goig fa!

III
—Estem tots sols! Com ens avorrim!
Així enutjats molts nois rondinen
i arreu bons amics tenim
que a totes hores ens estimen.
Amic meu, el mar,
amb tes onades deixa-m'hi jugar!
Vull venir, tot nedant,
a la platja benllogada;
vull trobar, navegant,
la meua illa inconeguda.
Ah, quin goig fa
poguer teni uns amics
tan gentils per a jugà!
Ah, quin goig fa!

E. JAQUES DALCROZE
Trad. cat. de J. Llongueres

AU, ANEM CAP A LA FIRA

Au, anem cap a la fira
trico trau, trico trau,
vers el pare la mà es gira;
un diner si us plau!
Au, anem cap a la fira
trico trau, trico trau,
la mirada arreu delira,
tant com veu li plau
Triarem una joguina,
tirolau, tirolau,
comprarem aquella nina
de cap ros i ull blau,
la que seu i així s'inclina,
tirolau, tirolau,
i encantada així camina
i trontolla i cau.
Vull comprar-me una trompeta
tereré, tereré,
i així tota la genteta
jo despertaré.
Un tabal i una escopeta
tereré, tereré,
i els dijous a la placeta
els soldats faré.
Jo vull una regadora
trico tros, trico tros,
perquè pugui eixir al defora
a regar les flors.

I una corda saltadora
trico tros, trico tros,
per saltà! i per fè a tota hora
juli sens repòs.
Jo vull unas xurriaques
trico trall, trico trall,
fibladores i ben maques,
i també un cavall.
Un cavall blanc sense taques
trico trall, trico trall,
que enfortint ses potes fiaques
vagi amunt i avall.
El meu cor fa temps sospira
trico trell, trico trell,
per poguer comprà a la fira
un petit joell,
i a l'amiga dir-li: — Mira;
com és fi, com és bell!
Si em fas lloc a ta cadira
serà teu l'anell.
Ja la fira és acabada
trico trau, trico trau,
la butxaca és escurada,
no hi ha res, ni un clau,
Tota cosa tinc trencada,
trico trau, trico trau,
i ara jugo amb l'estelada
del meu cel tot blau.

J. LLONGUERES

RONDA DEL FALDELLÍ

Que n'estic jo de contenta
amb aquest faldellinet!
Que n'estic jo de contenta
quan el veig tan polideti!

I
Així que el sol dalt del cel brilla
ja va en dansa ma faldilla.
Trinca, trinqueta,
trinca, trinquet,
Ai que és fi el faldellí!
Quin goig fa ma faldilleta!
Trinca, trinqueta,
trinca, trinquet.
Quin goig fa ma faldilleta!
Mon faldellí!

II
Quan vull colli alguna floreta,
ell me'n fa de panereta.

III
Quan els meus ulls ploren de pena,
ells els eixuga i asserena.

IV
Quan vull passar la riereta,
em poso així la faldilleta.

V
Quan plou en mig del caminet,
ell m'en fa de paraigüet.

E. JAQUES DALCROZE
Adapt. de J. Llongueres

PALLASSÍN CASA SA FILLA

Pallassin casa sa filla
grossa i grassa i ben senzilla;
la marida amb Pierrot
ai garindeta!
ai garindot!
la marida amb Pierrot

Pallassin, pa i cansalada
i una capa tota arnada
li regala avui per dot
ai garindeta!
li regala avui per dot
ai garindot!

Sa mareta, que és molt fina,
li ha posat la mantellina.
—Filla meua, quin goig fas!
ai garindeta!
Filla meua, quin goig fas!
ai garindot!

Sa coina Teresóna
una agulla i fil li dona
perquè ho tingui cusit tot
ai garindeta!
perquè ho tingui cusit tot
ai garindot!

Les tietes d'Igualada
els hi han dut una flassada
perquè estiguin calentons
ai garindeta!
perquè estiguin calentons
ai garindots!

Perquè sigui més hermosa
Pierrot al cap li posa
un petit ull de col
ai garindeta!
un petit ull de col
ai garindot!

Els besavis, ja xacrosos,
li presenten amorosos
una pinta i un mirall
ai garindeta!
una pinta i un mirall
ai garindall!

Perquè aprengui a sè endreçada,
un cubell per la bugada
la seva àvia li ha portat
ai garindeta!
la seva àvia li ha portat
ai garindot!

ELS BONS FOLLETS DE LA MUNTANYA

Els bons follets de la muntanya
birandolina, birondó,
tresquen de nit amb trassa i manya,
mentre descansa el bon pastó.

I
Fan escombretes d'oliver
nir, nar, nir, nar, nar
i escombren l'era i el celler

Perquè pugui fer musica
una amiga, que és molt rica,
li regala un pianet
ai garindeta!
li regala un pianet
ai garindot!

El rector perquè ella sia
piadosa cada dia,
uns rosaris li ha portat
ai garindeta!
uns rosaris li ha portat
ai garindot!

Ara, tots, de bona gana
dansarem una pavana
celebrant el casament
ai garindeta!
celebrant el casament
ai garindot!

Son germà que és de tabola,
li ha donat una cassola
i un gibrell per rentar plats
ai garindeta!
i un gibrell per rentar plats
ai garindots!

Sa germana, que és curiosa,
ja li porta cuidadosa
un respall i espolsadors
ai garindeta!
un respall i espolsadors
ai garindots!

Perquè s'alci matinera
quan surt l'aua riallera
son cunyat li compra un gall.
ai garindeta!
son cunyat li compra un gall.
ai garindall!

Perquè sap que és llaminera
li regala la portera
una coca i un tortell
ai garindeta!
una coca i un tortell
ai garindall!

I la sogra reganyosa
li entrega una filosa,
una escombra i un ventall
ai garindeta!
una escombra i un ventall
ai garindall!
A. GALI—J. LLONGUERES

nir, nar, nir, nar, nar
nir, nar, nar,
cric, crac, crac,
cric, crac, cric, crac, cric, crac, crac, crac.

II
Vora la llar tots reunits
cusen i arreglen els vestits

III

I de puntetes van als llits
a vetllà el son dels nens petits

IV

I per fèr-se passà el fret
armen alegres un ballet

V

Van a la bota del recó
i fan trago de vi bo

VI

I al clar de lluna eixiribits
salten pels prats lleugers i ardits
Els bons follets de la muntanya
birandolina, birondó,
tresquen de nit amb trassa i manya,
mentre descansa el bon pastó.

E. JAQUES DALCROZE
Adapt. de J. Llongueres

EL JOC DEL REI I DELS SEUS FILLS

Camina que camina; tothom fa el seu camí.
Aqueix qui té un ofici, de fam no es pot morí.
—Bon dia el nostre Pare! Bon dia el nostre Rei!
Pagueu-nos la soldada, com és de dret i llei.
—Bon dia, fills, bon dia! Digueu-me, d'on veniu?—
—Venim de Barcelona. Bon Rei, aquí ens teniu.
—Quin és el vostre ofici m'haurieu d'explicar.—
—El nostre ofici, Pare, mireu-lo com se fa:—
Lireta, lirondaina; lireta, lirondà.
Rumia que rumia que això fa rumiar.
Quan fugen les llebres no es deixen atrapar.

J. LLONGUERES

SÓN DEU NOIES PER CASAR

Són deu noies per casar
que se'n van a passejar
Hi ha l'Annetta,
la Laieta,
la Paulina
i la Claudina.
Oh! Eh!
La Maria i la Mercè!
Hi ha l'airosa Montserrat,
le petita Trinitat;
hi ha la Tresona.
També hi ha l'Angelona.

El bon Rei les va a trobar,
les comença a saludar.
—Ola, Annetta!
Oh Laieta!
La Paulina
i la Claudina.
Oh! Eh!
La Maria i la Mercè!
Que tal va la Montserrat?
Com està la Trinitat?
I la Tresona?..
Un bes a l'Angelona.

Molt galant el cavaller,
un present les hi vol fer
Flors a Annetta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.
Oh! Eh!
A Maria i a Mercè!
A l'airosa Montserrat,
a la xica Trinitat
i a la Tresona..
Diamants a l'Angelona.

El bon Rei s'ha de casar
i una noia vol triar.
No és Annetta,
ni Laieta,
ni Paulina,
ni Claudina.
Oh! Eh!
Ni Maria ni Mercè!
No és l'airosa Montserrat,
ni tampoc la Trinitat,
ni la Tresona..
Es casa amb l'Angelona!

J. LLONGUERES

EL CIRERER

I
Au, nois, si voleu venir
cireretes a menjar-ne,
que jo en ting un cirerer
allà a l'horta d'espiaides
Amb el rigo, rigo,
i amb el rigo, raga;
que l'amor es fresca,
fresca i regalada.
Rojes són;
que bonic faràn al front.

II
—Ai, deixeu-m'hi veni a mi
perquè a mi també m'agraden.
—Per tothom n'hi de d'haver
quan arreu és bona anyada.

III
Quin goig fa el bon cirerer,
sacsejem-li bé les branques;
les cireres van caient
a parell i agermanades.

IV
Ai nineta, vina aquí;
para ta orellona xica.
Com aquest penjoll encés
no hi ha joia més bonica.

V
Oidà! lo bon cirerer,
vell com és dona alegria!
Si no fos el masover
prou vindriem cada dia
amb el rigo, rigo, etc.

J. LLONGUERES

EL JOC DEL PIM, PAM, PUM

Mireu el joc dels caps de fusta,
dels caps de carabassa.
Caps de tió,
caps de cartró,
caps de titella.
Au! tirem dret, sens temor;
au! fora por; piquem ben fort,
perquè són testes buides totes.
Piquem sense por!
que no en quedi cap per llevar!

I
Comencem la destrossa,
que la tasca és molt grossa!
Mira l'home que s'enrabia,
pim! pam!
i el que és fals i menteix tot dia,
pim! pum!
El tossut que el diable encega,
pim! pam!
i el viciós que sens fre renega,
pim! pum!
Mira aquell gran desdenyós,
pam!
i el grandíssim peresós,
pum!
Pim, pam! pam, pim! pim, pum!

II
Continuem la destrossa,
que la tasca és molt grossa!

EL JOC DE L'OMBREL·LA

I
Ni una boira el cel entela;
crema el sol mateix que foc.
Caminem a poc a poc
mentre obrim la nostra ombrel·la.
Amorosa ens cobricel·la
i del sol segueix el joc;
en el mànec porta un flocc
l'encis té d'una vela.
Oh joguina,
la més fina,
colorida arma subtil!
la més fina!
Tota noia
va cofoia
a l'emparr del sostre humil.
Ai ombrel·la,
bella ombrel·la!
ai ombrel·la tan gentil!

II
A l'espatlla així apoiada
ella el rostre ens protegeix
i el sol brilla i no's fereix
a ple dia, en mig la prada.
Bella ombrel·la desitjada,
ja no't deixa qui't coneix;
sota el sol que resplendeix
vas rodant enjogassada
Oh joguina,
la més fina!
Etc.

III
Quan, girant, mentre fem via,
amb el sol ens en-arem,
nostra ombrel·la així inclinem
i el sol ella desafia.
Quan d'algú que no's plauria

EL JOC DE LES BOMBES

Au, veniu, no es detureu;
xics i grans, correu, cuiteu!
Ara, ara mireu bé
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.

Bomba ve
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve
bomba va.
Vigila, vigila, que's vol escapà.

mira, mira la coquetona,
pim! pam!
i aquella altra que en va enraona,
pim! pum!
La gurmanda que no es pentina,
pim! pam!
la que sempre per res rondina,
pim! pum!
La que no més va als salons,
pam!
La que porta uns grans talons,
pum!
Pim, pam! pam, pim! pim, pum!

III
Acabem la destrossa,
que la tasca és molt grossa!
Mira el noi, que va brut i pega,
pim! pam!
i el que es mou i ja mai sossega,
pim! pum!
El que fa la rebequeria,
pim! pam!
i el que ni sap donà el bon dia,
pim! pum!
El que crida dia i nit,
pam!
i el que encara es mama el dit,
pum!
Pim, pam! pam, pim! pim, pum!

E. JAUQUES-DALCROZE
Trad: cat. de J. Llongueres

I
Com que sempre faig bondat
i no ploro gens ni mica,
grossa, inflada i molt bonica.
una bomba m'han donat
Me l'emporto sempre amb mi,
quan m'en vaig a passejar;
com pilota, pel camí
bota i bota sens parar.

II
Ara baixen poc a poc.
Ara pugen apressades.
Ara resten al seu lloc
oscil·lant acompassades.
Ens segueixen cap aquí.
Ens segueixen cap allà.
Les voldriem fer dormir,
però es volen despertar.

III
Si ens juntem tots al plegat
fent rodona, amb la mà alçada,

EL JOC DEL CIRC

Oidà!
Mireu;
és el circ, el circ que arriba.
Xim, xim! Bum, bum!
Tara, ra, ra, rà!
Tos plegats hi hem d'entrà.
El gran circ amb ses banderes
volejant rialleres;
amb ses veles grandioses
i ses llums esplendoroses!
La musica endavant.
Xim, xim! Bum, bum!
Tara, ra, ra, rà!
Xim!
Tots plegats hi hem d'entrà.

I
Veus aquí els cavalls hop, hop,
com avancen
i com dansen!
Com van al trot i al galop
i saluden i descansen!
Ai, mireu com se sostenen
amb les potes de darrera
i al centí el fuet com tenen
erigida la crinera!

nostres bombes s'han tornat
una grossa raimada.
I si els rotllos fem voltar
sempre així sens parar mai,
les veurem endalt brillar
com corones per l'espai.

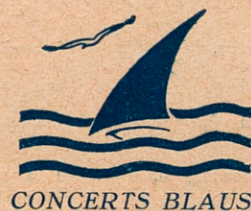
Au, veniu, no us detureu,
xics i grans, correu, cuiteu!
Ara ara mireu bé
mireu bé el joc riallè
com cap altre s'és vist mai
de les bombes per l'espai.
Bomba ve
bomba va.
S'enfila, s'enfila, s'enfila, s'enfila.
Bomba ve
bomba va.
S'envola, s'envola, s'envola i se'n va.
Se'n va cel amunt, amb la resplendó,
se'n va cel enllà com nostra cançó.

J. LLONGUERES

II
Veus aquí els petits poneys
com caminen
i com giren.
Els fan corre els braus jockeys
que amb les brides els dominen.
Oh! com salten amb destresa
els obstacles perillosos
i com volten sens peresa
per la pista tots joiosos.

III
Els burretts ja han arribat
enutjosos
i calmosos.
Són tossuts; no fan bondat
i reculen peresoso.
Tiren cosses desseguida
i ga'open sense traça.
Com més fort el clown e's crida
més caminen amb catxassa.

Trad: cat. de J. Llongueres

CONCERTS BLAUS

CONCERTS BLAUS

OLYMPIA

SEGUNDA

"Festa dels Infants"

JUEVES LARDERO 16 Febrero 1928, a las cinco tarde

CANCIONES, JUEGOS Y RONDAS INFANTILES

por las secciones de niños y niñas del

"Institut Català de Rítmica i Plàstica"

"Schola Cantorum" de Gracia

"Centre Excursionista R. de C."

"La Violeta de Clavé"

y "Orfeó Atlàntida"

formando un conjunto de más de 200 ejecutantes

bajo la dirección del Mtro. J. LLONGUERES

PROGRAMA

I	Nostres amics el Vent, el Sol i el Mar	J. Llongueres
	Au, anem cap a la fira	J. Llongueres
	Ronda del faldellí	J. Llongueres
	Pallassin casa sa filla	J. Llongueres
II	Els bons follets de la muntanya	J. Llongueres
	El joc del Rei i dels seus fills	J. Llongueres
	Són deu noies per casar	id.
	El cirerer	id.
III	El joc del pim, pam, pum	J. Llongueres
	El joc de la ombrel·la	J. Llongueres
	El joc de les bombes	id.
	El joc del circ	J. Llongueres

Bombas cedidas galantemente por los
Almacenes Jorba de esta ciudad

ESTEVE RIERA
Confiter i Pastisser

Pa de luxe

RAMBLA DE CANALETES 9 i 11.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309:
PLAÇA DE SANTA ANNA 18.

BARCELONA

La casa ESTEVE RIERA

Es complau en obsequiar amb
els seus exquisits bombons de
xacolata als nens i nenes que
concorren a la
II FESTA DELS INFANTS

El repartiment de bombons es farà en entrar a la Sala i només
hi tindran dret els nens i nenes que no passin de dotze anys.

TEXTO DE LAS CANCIONES

NOSTRES AMICS EL VENT, EL SOL I EL MAR

I
—Estem tots sols! Com ens avorrim!
Així enutjats molts nois rondinen
i arreu bons amics tenim
que a totes hores ens estimen.
Amic meu, el vent,
damunt tes ales porta'm furient!
Vull venir, vent jolius,
vull seguir-te en ta volada,
món enllà, foll i viu,
fins a perdre l'alenada.
Ah, quin goig fa
poguer teni uns amics
tan gentils per a jugà!
Ah, quin goig fa!

II
—Estem tots sols! Com ens avorrim!
Així enutjats molts nois rondinen
i arreu bons amics tenim
que a totes hores ens estimen.
Amic meu, el sol,
en mig ta flama trobi jo consolt!

Vull cantar, vull dansar
en l'or fos que al cel fulgura;
i els meus ulls vull tancar
sota el bes de ta llum pura.
Ah, quin goig fa
poguer teni uns amics
tan gentils per a jugà!
Ah, quin goig fa!
III
—Estem tots sols! Com ens avorrim!
Així enutjats molts nois rondinen
i arreu bons amics tenim
que a totes hores ens estimen.
Amic meu, el mar,
amb tes onades deixa-m'hi jugar!
Vull venir, tot nedant,
a la platja benlloguda;
vull trobar, navegant,
la meya illa inconeguda.
Ah, quin goig fa
poguer teni uns amics
tan gentils per a jugà!
Ah, quin goig fa!

E. JAKUES DALCROZE
Trad. cat. de J. Llongueres

AU, ANEM CAP A LA FIRA

Au, anem cap a la fira
trico trau, trico trau,
vers el pare la mà es gira;
un diner si us plau!
Au, anem cap a la fira
trico trau, trico trau,
la mirada arreu delira,
tant com veu li plau
Triarem una joguina,
tirolau, tirolau,
comprarem aquella nina
de cap ros i ull blau,
la que seu i així s'inclina,
tirolau, tirolau,
i encantada així camina
i trontolla i cau.
Vull comprar-me una trompeta
tereré, tereré,
i així tota la genteta
jo despertaré.
Un tabal i una escopeta
tereré, tereré,
i els dijous a la placeta
els soldats faré.
Jo vull una regadora
trico tros, trico tros,
perquè pugui eixir al defora
a regar les flors.

I una corda saltadora
trico tros, trico tros,
per saltà i per fè a tota hora
juli sens repòs.
Jo vull unas xurriaques
trico trall, trico trall,
fíbladores i ben maques,
i també un cavall.
Un cavall blanc sense taques
trico trall, trico trall,
que enfortint ses potes fiaques
vagi amunt i avall.
El meu cor fa temps sospira
trico trell, trico trell,
per poguer comprà a la fira
un petit joell,
i a l'amiga dir-li: — Mira;
com és fi, com és bell!
Si em fas lloc a ta cadira
serà teu l'anell.
Ja la fira és acabada
trico trau, trico trau,
la butxaca és escurada,
no hi ha res, ni un clau,
Tota cosa tinc trencada,
trico trau, trico trau,
i ara jugo amb l'este'ada
del meu cel tot blau.

J. LLONGUERES

RONDA DEL FALDELLÍ

Que n'estic jo de contenta
amb aquest faldellinet!
Que n'estic jo de contenta
quan el veig tan polidet!

I
Així que el sol dalt del cel brilla
ja va en dansa ma faldilla.
Trinca, trinqueta,
trinca, trinquí.
Ai que és fi el faldellí!
Quin goig fa ma faldilleta!
Trinca, trinqueta,
trinca, trinquí.
Quin goig fa ma faldilleta!
Mon faldellí!

II
Quan vull colli alguna floreta,
ell m'en fa de panereta.

III
Quan els meus ulls ploren de pena,
ells els eixuga i asserena.

IV
Quan vull passar la riereta,
em poso així la faldilleta.

V
Quan plou en mig del caminet,
ell m'en fa de paraigüet.

E. JAKUES DALCROZE
Adapt. de J. Llongueres

PALLASSÍN CASA SA FILLA

Pallassin casa sa filla
grossa i grassa i ben senzilla;
la marida amb Pierrot
ai garindeta!
ai garindot!
la marida amb Pierrot

Pallassin, pa i cansalada
i una capa tota arnada
li regala avui per dot
ai garindeta!
li regala avui per dot
ai garindot!

Sa mareta, que és molt fina,
li ha posat la mantellina.
—Filla meva, quin goig fas!
ai garindeta!
Filla meva, quin goig fas!
ai garindàs!

Sa co'ina Teresóna
una agulla i fil li dona
perquè ho tingui cusit tot
ai garindeta!
perquè ho tingui cusit tot
ai garindot!

Les tietes d'Igualada
els hi han dut una flassada
perquè estiguin calentons
ai garindeta!
perquè estiguin calentons
ai garindons!

Perquè sigui més hermosa
Pierrot al cap li posa
un petitullet de col
ai garindeta!
un petitullet de col
ai garindot!

Els besavis, ja xacrosos,
li presenten amorosos
una pinta i un mirall
ai garindeta!
una pinta i un mirall
ai garindall!

Perquè aprengui a sè endreçada,
un cubell per la bugada
la seva àvia li ha portat
ai garindeta!
la seva àvia li ha portat
ai garindat!

ELS BONS FOLLETS DE LA MUNTANYA

Els bons follets de la muntanya
birandolina, birondò,
tresquen de nit amb trassa i manya,
mentre descansa el bon pastò.

I
Fan escombretes d'oliver
nir, nar, nir, nar, nar,
i escombren l'era i el celler

Perquè pugui fer musica
una amiga, que és molt rica,
li regala un pianet
ai garindeta!
li regala un pianet
ai garindet!

El rector perquè ella sia
piadosa cada dia,
uns rosaris li ha portat
ai garindeta!
uns rosaris li ha portat
ai garindat!

Ara, tots, de bona gana
dansarem una pavana
celebrant el casament
ai garindeta!
celebrant el casament
ai garindent!

Son germà que és de tabola,
li ha donat una cassola
i un gibrell per rentar plats
ai garindeta!
i un gibrell per rentar plats
ai garindats!

Sa germana, que és curiosa,
ja li porta cuidadosa
un respall i espolsadors
ai garindeta!
un respall i espolsadors
ai garindors!

Perquè s'alci matinera
quan surt l'aua riallera
son cunyat li compra un gall,
ai garindeta!
son cunyat li compra un gall,
ai garindall!

Perquè sap que és llaminera
li regala la portera
una coca i un tortell
ai garindeta!
una coca i un tortell
ai garindell!

I la sogra reganyosa
li entrega una filosa,
una escombra i un ventall
ai garindeta!
una escombra i un ventall
ai garindall!
A. GALI—J. LLONGUERES

nir, nar, nir, nar, nar,
nir, nar, nar,
cric, crac, crac,
cric, crac, cric, crac, cric, crac, crac, crac.

II
Vora la llar tots reunits
cusen i arreglen els vestits

III

I de puntetes van als llits
a vetllà el son dels nens petits

IV

I per fer-se passà el fret
armen alegres un ballet

V

Van a la bota del recò
i fan trago de vi bo

VI

I al clar de lluna eixiribits
salten pels prats lleugers i ardits
Els bons follets de la muntanya
birandolina, birondò,
tresquen de nit amb trassa i manya,
mentre descansa el bon pastò.

E. JAKUES DALCROZE
Adapt. de J. Llongueres

EL JOC DEL REI I DELS SEUS FILLS

Camina que camina; tothom fa el seu camí.
Aquell qui té un ofici, de fam no es pot morí.
—Bon dia el nostre Pare! Bon dia el nostre Rei!
Pagueu-nos la soldada, com és de dret i llei.
—Bon dia, fills, bon dia! Digueu-me, d'on veniu?—
—Venim de Barcelona. Bon Rei, aquí ens teniu.
—Quin és el vostre ofici m'haurieu d'explicar.—
—El nostre ofici, Pare, mireu-lo com se fa:—
Lireta, lirondaina; lireta, lirondà.
Rumia que rumia que això fa rumiar.
Quan fugen les llebres no es deixen atrapar.

J. LLONGUERES

SÓN DEU NOIES PER CASAR

Són deu noies per casar
que se'n van a passejar
Hi ha l'Annetta,
la Laieta,
la Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!
La Maria i la Mercè!
Hi ha l'airosa Montserrat,
le petita Trinitat;
hi ha la Teresona.
També hi ha l'Angelona.

El bon Rei les va a trobar,
les comença a saludar.
—Ola, Annetta!
Oh Laieta!
La Paulina
i la Claudina.

Oh! Eh!
La Maria i la Mercè!
Que tal va la Montserrat?
Com està la Trinitat?
I la Teresona?..
Un bes a l'Angelona.

Molt galant el cavaller,
un present les hi vol fer
Flors a Annetta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!
A Maria i a Mercè!
A l'airosa Montserrat,
a la xica Trinitat,
i a la Teresona..
Diamants a l'Angelona.

També un llaç de bell color
per posar-lo al mig del cor.
Groc a Annetta
i a Laieta;
a Paulina
i a Claudina.

Oh! Eh!
A Maria i a Mercè!
Groc també a la Montserrat,
a la xica Trinitat,
i a la Teresona!
Vermell a l'Angelona.

El bon Rei que sap dansar,
amb cada una un vol darà
Un Annetta,
un Laieta,
un Paulina
i un Claudina.

Oh! Eh!
Un Maria i un Mercè!
Un l'airosa Montserrat,
un la xica Trinitat
i un la Teresona..
Tres vols amb l'Angelona

El bon Rei s'ha de casar
i una noia vol triar.
No és Annetta,
ni Laieta,
ni Paulina,
ni Claudina.

Oh! Eh!
Ni Maria ni Mercè!
No és l'airosa Montserrat,
ni tampoc la Trinitat,
ni la Teresona..
Es casa amb l'Angelona!

J. LLONGUERES

EL CIRERER

I
Au, nois, si voleu venir
cireretes a menjar-ne,
que jo en tinc un cirerer
allà a l'horta d'espíades
Amb el rigo, rigo,
i amb el rigo, raga;
que l'amor es fresca,
fresca i regalada.
Roges són;
que bonic faràn al front.

III
Quin goig fa el bon cirerer,
sacsejem-li bé les branques;
les cireres van caient
a parell i agermanades.

IV
Ai nineta, vina aquí;
para ta orellona xica.
Com aquest penjoll encés
no hi ha joia més bonica.

V
Oida! lo bon cirerer,
vell com és dona alegrat!
Si no fos el masover
prou vindriem cada dia
amb el rigo, rigo, etc.

J. LLONGUERES